

hinanden. Det kunde kræve en lang Diskussion. Jeg skal imidlertid ikke forsøge at trække Sagens Behandling ud ved at gøre vore Synspunkter gældende, men kun sige, at bag vore Formaal, som altsaa ikke blev realiseret, fordi Regeringsmagten skiftede, inden de blev realiseret, laa den Bestræbelse — den samme Bestræbelse i og for sig, som den højtærede Landbrugsminister har gjort sig til Talsmand for — at godkende den private Ejendomsret, men at afgrænse den paa en anden Maade, end den nuværende Regering ønsker. Vi har nemlig aldrig kunnet anerkende den private Ejendomsret til selve den nøgne Jords Værdi. Vi er villige til at anerkende Ejendomsretten til alt, hvad man har skabt ved sit eget Arbejde, sin egen Driftighed og Energi, men vi er ikke villige til paa Jordspørgsmaalets Omraade at anerkende den private Ejendomsret til selve den Værdi, Jorden har, takket være Vorherre og Samfundets almindelige Udvikling. Den principielle Forskel er der mellem os, og med den i mente har den højtærede Landbrugsminister ikke Ret til at sige, at vi har rettet noget Angreb paa Ejendomsretten. Vi afgrænser den paa den Maade, som vi mener samfundsmæssigt og etisk set er den rigtigste: ikke at anerkende den private Ejendomsret til Jordværdier, der ikke er skabte ved Arbejde. Forskellen bunder altsaa dybere, og den vilde være kommet stærkere og stærkere frem, efterhaanden som vi havde Magt til at gøre vore Anskuelser gældende. Det er Forskellen mellem den Betragtning, der ikke anerkender den private Ejendomsret til ikke-arbejdsskabte Værdier, og den Betragtning, som den højtærede Landbrugsminister gentagne Gange har gjort gældende: at man ikke bør bekæmpe de Bestræbelser, som gaar ud paa at bevare Spekulationen og Spillet i Tilværelsen. Vi vil ikke være med til at anerkende Spekulationen paa de Omraader, hvor det drejer sig om Jordværdien.

Gregersen: Det ærede 7de Medlem for 5te Kredts (Holdgaard) begyndte med at dele Folk i to Klasser: de, der ønskede rigelig Jord til Husmandsbrug, og de, der ikke ønskede det. Hans Udtalelser gik selvfølgelig ud paa, at det Parti, han sluttede sig til, de, der stod ham nærmest, gjorde alt for at faa saa mange Husmandsbrug som muligt, hvorimod Venstre ønskede det modsatte. Jeg tror, at enhver, der vil studere den Jordlovgivning, der er foretaget her i Landet i de sidste 20 Aar, og som ser hen til den Stilling, Venstre

tog ved Jordlovgivningen i 1919, vil faa en anden Opfattelse end den, det ærede Medlem gjorde gældende. Det ærede Medlem var inde paa, at jeg havde udtalt, at der var et Hul i Lovgivningen af 1919, fordi Lovforslaget om Erhvervelse af Jord ikke blev gennemført, og sagde, at saa kunde vi jo have gennemført det den Gang. Jeg tror, det ærede Medlem glemmer, at vi netop vedtog Lovforslaget i dette høje Ting; det var i det andet høje Ting, hvor det ærede Medlems Parti den Gang havde Flertal, at Lovforslaget ikke blev vedtaget.

Det ærede Medlem anførte endvidere, at jeg en Gang ved et Møde sidste Vinter havde udtalt, at Ekspropriation var nødvendig ved Byerne. Det er nu en lidt fri Udlægning. Jeg sagde, at Sagen kunde ligge saadan, at det af Hensyn til en rimelig Udvikling af Bebyggelsen i Byerne, naar der var en privat Jordejer eller private Jordejere, som havde Jord deromkring, og som ikke vilde sælge, kunde være nødvendigt, at der blev eksproprieret. Det var af den Grund, Venstre i 1919 kunde gaa med til Ekspropriation i Byerne.

Det ærede Medlem talte om, at vi var saa stærke Modstandere af Ekspropriation, og det er rigtigt. Men naar det ærede Medlem og det ærede Medlem (Johansen), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, holder saa stærkt paa Ekspropriation — det er en forslidte Traver, der er kørt med de Snese af Gange —, vil jeg haabe, at dette Lovforslag, naar det er blevet til Lov, skal vise, at der bliver Jord nok til rimelige Priser, og vil gøre denne forslidte Traver endnu affældigere i Fremtiden.

Johansen: Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Den højtærede Landbrugsminister indrømmer, at det ikke er noget stort Lovforslag, det drejer sig om. Jeg vil med det samme konstatere, at saa kan jeg altsaa stemme for Forslag, som ikke er revolutionære. Det er jo det, vi gør først og fremmest her i Rigsdagen hele Tiden, vi stemmer for det ene Lovforslag efter det andet af ret moderat og spagfærdig Karakter; dersom den højtærede Landbrugsminister derfor nu er blevet klar over, at et Forslag absolut skal være revolutionært for at faa min Tilslutning, har han hidtil ikke fulgt tilstrækkelig med.

Den højtærede Minister fremsatte i Dag til Dels de samme Bemærkninger mod Ekspropriationsbestemmelsen som forleden. Jeg skal ikke gøre ret mange Bemærknin-